

૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માહિતી.

સુર નરવર ફેરી બ્યાં સમૃદ્ધિ વિકાસે;
 વિવિધ^૧ પરિપદોથી પૂર્ણ સફળી પ્રકાસે;
 સમવસરણુ શોભા તે પ્રભુની સુરીતે,
 અભિનવ શુભ વર્ષે શાંતિદા^૨ થાય નિત્યે. ૩

મંદાક્રાન્તા.

આજે થાતો અવિધન થકી વિંશતિ વર્ષ પૂરા,
 આપે પૂર્ણાશ્રય સુખ વળી માલકો ધર્મ શરા;
 આશીર્વા આપે હૃદયથી ધરી જ્ઞાનકેસે વિકાસ,
 આજે નિત્યે ભવિક જનમાં જૈનધર્મ^૩ પ્રકાશ. ૪

ન. ૬૧.

માંગાલિક.

શ્રી નામેયઃ સવોદેયાદમેયઃ પરમારમાઃ

યન્નામધ્યાનતઃ સર્વ સિદ્ધયઃ સ્યુઃ સ્વયંવરાઃ ।

ઉપદેશ તરંગિણી.

(શ્રી નાભિરાજના પુત્ર પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી ઋષભદેવજી તમોને માપ
 વિનાની ઉત્કૃષ્ટ લક્ષ્મી આપો. જેમના નામના ધ્યાનમાત્રથી સર્વ સિદ્ધિઓ
 પોતાની મેળેજ આવીને વરે છે.)

વાંચનાર બંધુઓ! આજે આ માસિકપત્રનું એક વર્ષ પૂર્ણ થઇ નવું
 વર્ષ શરૂ થાય છે; એટલુંજ નહીં પણ વીશ વર્ષ પૂર્ણ થઇ એકવીશમા
 વર્ષની શરૂઆત થાય છે; તેથી બાહ્ય વચનો ત્યાગ થઇ યુવાવસ્થાની શરૂ-
 આત થાય છે. સુખ પુરશે, દરેક કાર્ય નિર્વિઘ્ને સમાપ્ત થવા માટે પ્રથમ
 ઇષ્ટ દેવતાને પ્રણામ કરવા રૂપ માંગલિક કરે અને વિદ્વાન મહાત્માઓ પ્રારંભ
 કરેલ ગ્રંથને પ્રતિબંધ કરનાર પાપનો વિનાશ કરવા માટે ગ્રંથની આદિમાં
 ઇષ્ટ દેવતાને પ્રણામ કરવા રૂપ માંગલિક કરે એવો શિષ્ટાચાર અનાદિ કાળ

૧ જાતગતની પર્યાયથી. ૨ શાંતિને આપનાર. ૩ આદિ'એ અર્થ થાય છે.
 આ જૈનધર્મ પ્રકાશ માસિક એવી આશીર્વા આપે છે કે, ભવિ પ્રાણીઓમાં
 શ્રી જૈનધર્મનો પ્રકાશ થવો.

માંગલિક.

૩

થી આશ્વો આવે છે. અહીં અમે પણ આ વર્ષની નિર્વિઘ્ને સમાપ્તિ થયા માટે, પ્રાપ્ત થયેલી યુવાવસ્થાના વીશ વર્ષ આનંદમાં નિર્ગમન કરવા માટે, અમારા વાંચનાર બધુંજોના કૃપાળુને માટે, આ માસિકપત્રના નેતાઓની વૃદ્ધિ, સુખાકારી અને આરોગ્ય પ્રાપ્તિ માટે, અને માસિકપત્રની નિરંતર ઉત્તર સ્થિતિ થયા કરે તે માટે એક મહાત્મા મુનિજીને પોતાના અંથની આદિમાં કરેલી ઇષ્ટ દેવતાની સ્તુતિથીજ માંગલિક કરવા પ્રવૃત્ત થઈએ છીએ.

માંગલિક બે પ્રકારના છે. દ્રવ્ય માંગલિક અને જ્ઞાન માંગલિક. આ જગતની અંદર ગણાતાં ઉત્તમ પદાર્થો તે દ્રવ્ય માંગલિક છે અને ઇષ્ટ દેવતાની સ્તુતિ તે જ્ઞાન માંગલિક. ઇષ્ટ દેવતાની માન્યતા સૌ સૌની પોતાની પ્રનાલિકા પ્રમાણે હોય છે પણ તેમાં કાંઈ કાંઈ મતભેદ હોય છે અને પાત્ર ભેદે શુભની ન્યુનાધિકતા પણ હોય છે. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ એ છ અંતરંગ શત્રુઓને જય કરી જેમણે મોક્ષ લક્ષ્મી સંપાદન કરી છે, જેઓ વર્તમાન ચોવીસીમાં પ્રથમ તીર્થંકર હોવાથી સૃષ્ટિ મર્ચાંદાના સ્થાપન કરનારા છે, જેઓએ આ કાળમાં પ્રથમ તીર્થંકર પ્રવર્તાવી પ્રાણિઓને મોક્ષ માર્ગ બતાવ્યો છે, જેઓ સર્વ સમાન સકળ વસ્તુના બાહ્ય અંતરંગ ભાવના પ્રકાશક છે, જેઓએ વર્ણાશ્રમોચિત ધર્મ સંપૂર્ણ રીતે લોકોના હિતને માટે બનાવેલો છે, જેઓએ કાર્યાકારી, કૃપાકૃપ્ય અને ભક્ત્યાભક્ષ્યનો વિવેક સંપૂર્ણ રીતે સમજાવેલો છે અને જેઓ આ ભસ્ત્રક્ષેત્રમાં પ્રથમ તીર્થંકર પદ ધારણ કરી અતીત અત્રાગત અને વર્તમાન સમયના જૈન તત્ત્વ રહસ્યનું સ્મરણ કરાવનારા છે તે નાભિરાગ્નના પુત્ર શ્રીમાન આરીશ્વર ભગવાનની પૂર્વોક્ત શ્લોકમાં સ્તુતિ કરી માંગલિક કરવામાં આવ્યું છે. જે પરમાત્માની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે તે ઉત્કૃષ્ટ-ઉત્તર હદે પહોંચ્યા છે; તેમની સ્તુતિ, ભક્તિ અને ધ્યાન કરવાથી ઉત્તર સ્થિતિએ પહોંચાય છે અને તેથી તે ઉત્કૃષ્ટ મંગળ રૂપ છે. મંત્રાક્ષરથી જેમ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે તેમ જેના નામ માત્રનું ભાવ પૂર્વક સ્મરણ કરવાથી સર્વ સિદ્ધિઓ સ્વયંભેર પ્રાપ્ત થાય છે તે પરમાત્મા તમોને વાંચનારને જેનું માપ નહીં તેવી પરમ ઉત્કૃષ્ટ લક્ષ્મી આપે, એવો શ્લોકના કર્તા મહાત્માએ આપેલો આશીર્વાદ કૃપામૂલ થાય એવી ઇચ્છા રાખી અમે પણ અમારા આ નવા વર્ષનો પ્રારંભ કરીએ છીએ.

માસિકપત્ર એ પણ એક ગ્રંથ છે, અથવા ઘણા ગ્રંથોનું સંકલ્પ બન

૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તાવનાર છે તેથી જેમ ગ્રંથમાં વિષય સંબંધ બતાવ્યો હોય છે તેમ માસિકપત્રમાં પણ વિષય સંબંધ હોવો જોઈએ. ગત વર્ષમાં આ માસિકપત્ર કદ વધારવામાં આવ્યું છે અને તેથી જૂદા જૂદા (૫૬) વિષયો આપવામાં આવ્યા છે. મુનિવર્ય શ્રી કર્પુરવિજયજી મહારાજ તરફથી આવેલા છ સાત વિષયો ખરેખરા ગંભીર કરવા લાયક અને બોધદાયક છે; ધનપાળ અને લલિતાંગ કુમારની કથાઓ વાંચવાથી તે મહાત્મા જનોને માર્ગે અનુસરવાનો હૃદયમાં ભાવના ઉત્પન્ન થાય તેવું છે; અને બીજા ઉપદેશક ગદ્ય પદ્યાત્મક વિષયો આપી માસિકપત્રની જે ફરજ છે તે બજાવવા બનતો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે. આપણી મહાપરિપદ્ધ (જૈન કોન્ફરન્સ) ની સેવા બજાવવા પણ વખતો વખત સારી રીતે પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. નવા વર્ષમાં પણ વારંવાર પોતાના ક્ષેપ મોકલી માસિકપત્ર અને તેના નેતાઓને ઉપદેશ કરનારા મહાત્મા મુનિરાજો તથા બીજા વિદ્વાન જૈન બંધુઓના હાથથી પરમાર્થિક અને તાલિક શાવના ઉપદેશક, બોધક અને નીતિ તથા ધર્મના પરમ રહસ્યને હૃદયમાં પ્રકટાવનાર ક્ષેપો--ચરિત્રો આપી અમારા આહક વર્ગની સંપૂર્ણ રીતે સેવા બજાવવા પ્રયાસ કરવામાં આવશે. જે મહાત્માશ્રીએ તથા અમારા જૈન બંધુઓએ ગતવર્ષમાં પોતાના ક્ષેપો મોકલ્યા છે તેઓનો અત્રે ઉપકાર માનીએ છીએ અને સાથે વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે નવા વર્ષમાં પણ તેઓએ પોતાના ક્ષેપો મોકલી માસિકપત્રની શોભામાં વૃદ્ધિ કરવી.

કોઈ પણ કાર્ય કરવામાં, તથા કોઈ પણ પુસ્તક લખવામાં કોઈ પણ પ્રયોજન-હેતુ હોય છે, કારણ કે હેતુ વિનાનો પ્રયાસ તે નિર્થક અને કાય-કલેશ કરનારો છે; તે સાથે હેતુ પણ જેમ ઉચ્ચ હોય તેમ કાર્યનો પણ ઉચ્ચતા ગણાય છે. આ માસિકપત્ર પ્રસિદ્ધ કરવામાં, જૈન બંધુઓ સંપૂર્ણ રીતે ધાર્મિક શ્રદ્ધાવાળા થાય, મહાત્મા જનોએ પ્રશ્નેલા માર્ગે અનુસરવાની વૃત્તિવાળા થાય, ધાર્મિક ક્રિયાઓ નિરંતર કરવાની પ્રવૃત્તિવાળા થઈ શુદ્ધતર કરવાની ઇચ્છાવાળા થાય, ઊંચા પ્રકારના નીતિ તત્ત્વો સમજી શુદ્ધ વ્યવહારવાળા થાય, જિનેશ્વર ભગવાનની પરમ આરથથી પૂજા-સ્તવના કરનારા થાય અને નૈતિક, ધાર્મિક, આર્થિક અને પારમાર્થિક સ્થિતિમાં ઉન્નત દશાને પ્રાપ્ત થાય--એ હેતુ રહેલો છે; તે સાથે આપણા ભારતવર્ષના જૈનીઓના સર્વ પ્રકારના શ્રેયને માટે પ્રવૃત્ત થયેલી--અસ્તિત્વમાં આવેલી આપણી મહાન્ પરિપદના શુભ કીર્તન કરી સર્વ જૈન બંધુઓને તેના પ્રત્યે લાગણીવાળા કે-

સમાવલોકન.

૫

રવા એ હેતુ પણુ છે. પરમાત્મા અમારો તે હેતુ સફળ કરે એવી તેમના પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

દરેક કાર્યમાં કર્તાનો અને તેના લોકતાનો કાંઈ પણુ સંબંધ હોય છે. આ કાર્યની પ્રવૃત્તિમાં અમારો અને અમારા વાંચનારાનો ધાર્મિક સંબંધ એવો સંબંધ છે.

કાંઈ પણુ અધિકારીને ગાટેજ કાંઈ પણુ કાર્ય કરવામાં આવે છે અથવા અંચકાર અંચ કરવાની ઇચ્છા ધરાવે છે. આ માસિકપત્ર પર પૂર્ણ આસ્થા રાખી, તેના વિષયો વાંચી, તેનું વિવેક પૂરક મનન કરી, તેને દરેક પ્રકારની મદદ કરી, જે તીર્થંકર દેવની વાણીની કિમ્બિત્ પ્રસાદી આ પત્રમાં આપવામાં આવે તે પ્રસાદી ગ્રહણ કરી પોતાના આત્માને જેઓ તૃપ્ત કરનારા છે તેઓ આ કાર્યના-માસિકપત્રના અધિકારી છે.

પ્રાંતે આ માસિકપત્ર, તેના નેતાઓ, તેના લેખકો અને તેના વાંચનારા-સર્વ પ્રકારે હિતત સ્થિતિને પામે એવી પ્રાર્થના કરી આ નવા વર્ષનો પ્રારંભ કરવામાં આવે છે.

સમાવલોકન.

ૐ નમઃ શ્રી શાંતિઃ શ્રીગુરુ પ્રસાદથી આજે આ માસિકને વીશ વરસ પૂરા થઈ એકવીશમું વરસ શરૂ થાય છે. માસિકને માટે આ જીવન ધણું સાફ છે અને મારા તત્ત્વોના પ્રયાસથી વ્યવહાર પ્રમાણે બાલ્યવય પૂરું કરી આજે યુવાનવય પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રસંગ આવ્યો છે. આવા પ્રસંગે બહુ બહુ વિચાર પ્રાપ્ત થાય છે અને તેનું દિગ્દર્શન કરાવવા પ્રેરણા થાય છે. નવીન વર્ષના પ્રારંભમાં ગતવર્ષનું દિગ્વલોકન કરવાનો શુભ પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે, અને તે પ્રથમના વિષયમાં કરવામાં આવ્યો છે, પરંતુ આ વખતે ગયા વીશ વરસના મારા જીવનમાં જૈનકોમની સાંસારિક, માનસિક, શારીરિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિમાં કેવા કેવા ફેરફારો થયા છે તે પર વિચાર ચલાવવાની જરૂર લાગે છે.

એક કોમના જીવન સંચારના દૃતિહાસમાં વીશ વરસ એ મોટો સમય નથી. કેટલાક સુધારા વધારા કરતાં ઘણા વરસો ચાલ્યા ગયે છે અને તેથી વીશ વરસ બહુ મોટો સમય નથી. છતાં આખા ભારતવર્ષ માટે અને તેની સાથે જૈનકોમ માટે છેલ્લાં વીશ વરસ બહુ અગત્યના ગયા છે. વીશ વરસમાં એટલો બધો ફેરફાર થઈ ગયો છે કે વીશ વરસ પહેલાં પરદેશ

૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગમેશે કોઈ માણસ અત્યારે પાછો આવે તો તેને આશ્ચર્ય લાગે. આ દેરદાર સારાને માટે થયો છે કે ખરાબને માટે તે હવે પછી જોવાનું છે. અપણા બુદ્ધિમત્ત પ્રમાણે આપણે વિચાર કરશું, પણ તેનો અરો તોડ આવતો જ માનો કરી શકે. કોમના સંબંધમાં કાર્યના ધરાદાપર તેનો ન્યાય થતો નથી, પણ તેના પરિણામપર આધાર રાખે છે અને એક કાર્ય ગમે તેવા શુભ ધરાદાયી થયું હોય પણ કોમને તે નુકસાન કરનાર નીવડે તો તે વર્જ્ય છે. એક મનુષ્યના પોતાના કાર્યમાં અને પોતાની કોમને અંગે બળવવાની દુર-જના સંબંધમાં ધરાદો અને પરિણામ જે પરસ્પર પ્રતિદ્વંદ્વ વચ્ચે છે તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે. બુદ્ધિમાન અનુભવી કેળવણી પામેલા માણસનું કર્તવ્ય એજ છે કે આખી કોમને પરિણામે લાભ કરે એવા વિચાર કરી તે કાંયા આરંભવા અથવા કરવા અને એજ નિયમને અનુસરી તે જોની કાર્યદિશા અક્તિ કરવી.

પ્રથમ અગત્યતા કેળવણી ધરાવે છે એ હવે સર્વ કોઈ કલ્પ કરે છે. સાંસારિક કેળવણીના સંબંધમાં જેતાં જણાશે કે વીશ વરસ પહેલાં આપણી કોમમાં માત્ર બે ટ્રેન્યુએરા હતા જ્યારે અત્યારે અધુરી ગણતરી પ્રમાણે આપણે ૭૪ ટ્રેન્યુએરા ધરાવીએ છીએ. આ વધારો સંતોષકારક છે, છતાં પણ તે જખત દરમ્યાન બીજી કોમોએ જે વધારો કર્યો છે તેના પ્રમાણમાં બહુજ એટલો છે અને આ સંબંધમાં હજુ બહુ કરવાનું રહે છે. કેળવણીના સંબંધમાં ખાસ કર્તવ્ય મુખ્ય શહેરોમાં બોર્ડિંગ બાંધવાની અને ત્યાં ધાર્મિક અને ઇંગ્લિશ અભ્યાસ મેળવનારને સગવડ કરી આપવાની છે. બીજે પ્રસંગે આ બાબતપર વિશેષ લખવામાં આવશે. વીશ વરસમાં માત્ર એકજ બોર્ડિંગ ગયા વરસમાં ભાવનગર શહેરમાં થઇ છે અને તે વધારો બહુજ એટલો છે. કેળવણીની બાબતમાં જૈનકોમ બહુ પછાત છે તે અરેખર શોકસ્પદ છે. ધાર્મિક કેળવણીમાં વીશ વરસમાં સારો વધારો થયો છે. અમારી યાદદાસ્ત પ્રમાણે વીશ વરસ પહેલાં ચાર પાંચ પાઠશાળા હતી જ્યારે અત્યારે ત્રણસો લગભગ પાઠશાળાઓ ચાલે છે; અગાઉ પ્રતિકમણ કરાવનારને શોધવા પડતા હતા ત્યારે હાલ નાની વયના બાળકો સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી કાર્ય કરે છે. આ સંબંધમાં અભ્યાસક્રમ હજુ ગોઠવાયો નથી તેમાં મુધારો કરવાની જરૂર છે. વળી સાથે અર્થ જ્ઞાનની પણ જરૂર છે. આવીજ રીતે સંસ્કૃત જ્ઞાપાનો અભ્યાસ પણ સારો થતો જાય છે. વચ્ચેના બસો ત્રણસો વરસમાં

સમાવલોકન.

૭

સંસ્કૃત અભ્યાસ મંદ યથા ગયો હતો, તેમાં સુધારો થતો નય છે. હાલમાં કેટલાક મુનિ મહારાજો બહુ હિત્તમ અભ્યાસ કરી શક્યા છે અને બનારસમાં સંસ્કૃત પાઠશાળા જે એક મુનિરાજના અધ્યક્ષપણા નીચે ચાલે છે ત્યાંથી એક સારો જૈનગ્રંથ સંસ્કૃતમાં નિપુણ થઈ બહાર પડવાની વકી છે. સંસ્કૃતના જ્ઞાન સાથે વ્યવહારિક કેળવણી આપી ચાલુ જમાનાની પદ્ધતિઓથી વાકેફ-ગાર થવાની આ વર્ગને જરૂર છે અને એ સંબંધમાં પણ પ્રગાસ થઈ રહ્યો છે.

સ્ત્રી કેળવણીની બાબતમાં છેલ્લા વીશ વરસમાં બહુ સારો સુધારો થયો છે. જો કે હજી ઘણી થોડી બાબતો કેળવણી લે છે છતાં પણ લોકોના વિચારમાં બહુ મોટો ફેરફાર થઈ ગયો છે. અમને સ્પષ્ટ રીતે યાદ છે કે વીશ વરસ પહેલાં છોડીને બણાવવી અને બણેલી છોડી સાથે ધુતનું વેવિરાળ કરવું એમાં મોટો વહેમ મનાતો. જ્યારે આજે વેવિરાળ કરતાં રૂપ અને ધરતી સાથે બાળાનો અભ્યાસ ફેર્યો છે એ પ્રથમ સવાલ થાય છે. આ મોટો ફેરફાર છે અને વીશ વરસમાં મેળવેલી વસ્તુઓમાં પ્રથમ જગા લે છે. આ ઉપરાંત નાના શહેરોમાં પણ કન્યાશાળાઓ થઈ છે અને થતી જાય છે. આ સર્વ લોકવલણ બતાવે છે અને અમને અત્યંત આનંદ થાય છે કે વીશ વરસના અમારા પ્રયાસમાં અમે કેળવણી સંબંધી બારંબાર મેળો લખી જૈન કામને જન્યૂત કરી છે તે વિચારો લોકોને અનુકૂળ લાગ્યા છે.

સામાન્ય રીતે છેલ્લા વીશ વરસમાં કેળવણી સંબંધમાં જૈન કોમે સા-રો વધારો કર્યો છે, વીશ વરસ પહેલાંની અને હાલની સ્થિતિમાં બહુ ફેર-ફાર થઈ ગયો છે, પણ આટલા ઉપરથી આનંદમાં આવી જવાનું નથી. કેટલુંક થયું છે, પણ કરવાનું બહુ છે. જૈનીઓ તરફથી યુનિવર્સિટીમાં એક પણ સ્કોલરશીપ નથી, કે યોગ્યતાવાળા ગરીબ માણસોને મદદ કરનાર નથી. માગે છે તેવાને મળી રહે છે, પણ માગનારાઓમાં સર્વ હમેશાં લાયકાત-વાળા હોતા નથી. આતું પરિણામ એ થાય છે કે ખરેખરી મદદને લાયક માણસ શરમથી અભ્યાસ છોડી દે છે અથવા અસહ્ય મુશ્કેલી વચ્ચે અ-ભ્યાસ ચાલુ રાખી વ્યાધિનો ભોગ થઈ પડે છે. કોમનો વધારો ઈચ્છનારે આ બાબતમાં ખાસ ધ્યાન આપી રતને શોધવા બેઠ્યો. વળી મોટા મોટા શહેરોમાં જાહેર લાઇબ્રેરીઓની જરૂર છે. શહેર બાવનગરમાં અમારી સભા તરફથી સારી લાઇબ્રેરી થયેલી છે, પણ તેમાં પણ વધારો થવાની જરૂર છે. મુખ્ય અમદાવાદ જેવા શહેરોને તેની ખાસ જરૂરીઆત છે. આ ઉપરાંત એન્જ્યુએટ થયા પછી અભ્યાસ આગળ વધારનારને મોટી મદદ મળવાની

૮.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જરૂર છે તેમજ વ્યાપાર હુત્રરની કેળવણી માટે અભ્યાસ કરવામાં મોટી મદદની જરૂર છે. કન્યાશાળા અને પાઠશાળાઓના અભ્યાસક્રમમાં નિર્ણય થવાની જરૂર છે અને વિધવાઓને તથા મોટી ઉંમરની સ્ત્રીઓને અભ્યાસ કરાવી યોગ્ય રસ્તે ચલાવવાની જરૂર છે. આ સર્વ બહુ અગત્યની બાબતો છે અને તે સંબંધમાં બહુ વિચાર કરવાની જરૂર છે.

માનસિક ઉન્નતિનો આ ક્રમ છે. સાંપત્તિક સ્થિતિમાં સુધારો થયો નથી. એ સંબંધમાં અત્યુમાન કરવું કાષ્ઠનિક છે, કારણ કે આપણી પાસે આંકડા નથી. છેલ્લાં પાંચ વરસથી આખા ભરતખંડમાં જે દુષ્કાળ ચાલે છે તેથી ગરીબ શ્રાવકોની સ્થિતિ બહુ ખરાબ થઈ ગઈ છે. ગામડામાં ફરનારા મુનિ મહારાજો અથવા દરકાર રાખનારા શ્રાવકોનેજ આ વાતનો ખ્યાલ આવે છે. આવા દુઃખી શ્રાવકોને ઉદ્યોગે ચલાવવાની અને નિભાવવાની બહુ જરૂર છે. આ બનાવની નોંધ અત્યંત દુઃખ સાથે લેવી પડે છે, પણ જેઓ કાન્દુર-સમાં નિરાશ્રિત શબ્દ કાઢી નંખાવવા માગતા હોય તેમણે થોડા દવસ ગામડાઓમાં ફરવું એમ અમારી પ્રાર્થના છે. સાંપત્તિક સ્થિતિમાં જીવ જેવો વધારો કયો હોય એમ અમારું માનવું નથી. વ્યાપાર જૈનોના હાથમાં છે, તેટલા માટે પણ ઓછામાંઓછી મેટ્રીક્યુલેશન સુધીનો અભ્યાસ કરી કળાકૌશલ્ય અથવા વ્યાપારની અમુક શાખાનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. અત્યારે આપણી કામના હાથમાંથી વ્યાપાર જતો જાય છે જ્યારે ભાટીયા, મેગણુ વિગેરેના હાથમાં તે વધતો જાય છે. આ બાબત બહુ અગત્યની છે.

સાંસારિક ઉન્નતિપર બધો આધાર છે, આ બાબતમાં વીશ વરસમાં બહુ સારો ફેરફાર થયો છે, બાળલગ્ન બહુ ઓછા થતા જાય છે. વીશ વરસ પહેલાં કન્નેણતું પ્રમાણ બહુ વધારે હતું, હાલ થોડા થોડા થાય છે, પણ લોકોના વિચારમાં મોટો ફેરફાર થતો જાય છે. એવીજ રીતે મરણ પાછળ જમણવાર ફરજિયાત છે તે બંધ થતા જાય છે, છતાં આપોવર્તના લોકોની ખાસીયત છે કે કોઈ પણ રિવાજ ખરાબ છે એમ જાણે તોપણ તાત્કાલિક ક્રમ ના ન્યાયથી ફેરફાર કરતા નથી, છતાં વિચારમાં સારો જેવો ફેરફાર થઈ ગયો છે.

રડવા કુટવાનો રિવાજ ઓછો થયો છે, છતાં પણ એ જંગલી રિવાજોને એકદમ એસારી દેવો જોઈએ છે. કન્યાવ્યવહારનું ક્ષેત્ર સાંપ્રત જંગમનાને અનુસરી વિસ્તારવું જોઈએ, પણ આ બાબતમાં આગેવાનો કાંઈ કરી શક્યા નથી. ન કરવાના કેટલાક કારણો છે, પણ તે હાસ્યાસ્પદ છે. આ બાબત કાળ કમેજ થાય તેવી લાગે છે. લગ્નાદિક પ્રસંગે અતિ ખર્ચ કેટ-

સમાવલોકન.

૬

લીક જગોએ થાય છે, એ બાબતમાં સુધારો થયો છે અને કેળવણીના પ્ર-
ચારથી વધારે થશે એમ લાગે છે. કન્યાવિક્રયનો રિવાજ બહુ મોટો છે અને એ
સંબંધમાં કાંઈ પણ સુધારો થયો હોય એમ અમારું માનવું નથી. આ બા-
બતમાં સુધારો કરવાની જરૂર છે.

મોટા મોટા શહેરોમાં નેત્રએ તો બહુ સુધારો બહુ લાગશે. સ્ત્રીઓ
બધારથી સુંદર પોશાક, નવીન જમાનાની ખરચાળ છાંદગી અને મોઢક
વિલાસમાં ખસ્ત નેવામાં આવે છે; ઘરેણાની નાજુકતા અને માટીઓની
સુંદરતા દૃષ્ટિને ખેંચે તેવી લાગે છે; આ બાબ સુધારો છેલ્લા વીસ વરસમાં
દાખલ થયો છે, પણ અંતર્ગુધારો નાશ પામતો જાય છે. “ગૃહિણી” પદને
ચોખ્ખ થનાર, કાર્યેય મંત્રીના શ્લોકમાં પ્રખ્યાત પામેલી “કુળવધુ” કાષ્ઠનીક
થતી જાય છે, ગુણસુંદરી જેવી કુલીન વધુઓ પુસ્તકમાંજ રહી જાય છે-
આ સર્વ થાય છે તે કોઈ સમજતું નથી અથવા બાહ્ય મોઢમાં પડી સુ-
મજવાની દરકાર કરતું નથી. બાહ્ય સુધારો એ દેશની પડતીના ચિન્હ છે.
છેલ્લા વીસ વરસમાં આ બાબત દેશમાં સુધારાને નામે ઘણો કુધારો દાખલ
થઈ ગયો છે; ખરેખરો સુધારો નાશ પામ્યો છે અથવા પામતો જાય છે
એમ અનુભવી અવલોકન કરનારાઓ અંતઃકરણથી માને છે.

નાતક ઉન્નતિ કેટલી થઈ છે તે કહેવું મુશ્કેલ છે, કારણ કે તેનો
મોટો આધાર વ્યક્તિપર છે. છતાં છેલ્લા વીસ વરસમાં વાંચનનો ફેલાવો અને
અભ્યાસનો વધારો નેતાં લોકોના વિચારો સુધરવાનો પૂરતો સંભવ છે એ
સંબંધમાં અવલોકન કરવા માટે વીસ વરસ એ પૂરતો વખત નથી; છતાં
અસંતોષકારક પરિણામ આવ્યું હોય એમ માનવાનું કાંઈ કારણ નથી.

શારીરિક સ્થિતિમાં કાંઈ ફેરફાર થયો નથી. આબાબતમાં કોઈ પ્રયાસ
કરતું નથી. રાજકીય સ્થિતિમાં આપણી કેમ બહુ પછાત છે. અમે બનતા
મુંઝી આ સવાલ ચર્ચવા માગતા નથી, પણ સ્થિતિના દિગ્દર્શન પરત્વે એટલું
લખવું નેત્રએ કે લાગવગ ધરાવનાર એક પણ ઘૈન ઊંચા હોદ્દાપર નથી.
આપણી કેમ બહુજ પછાત છે અને તે ખાતર બહુ ખર્ચે છે; કેળવણીમાં
વધારો કરી કોમને ખરચે કેટલાક માણસોને સિવીલિયન કરવાની બહુજ
જરૂર છે. આવા પ્રયાસથી કોમની ઉન્નતિ બહુ થવા સંભવ છે.

ધાર્મિક ઉન્નતિ એ સર્વ ઉન્નતિનો સાર છે, સર્વનું દષ્ટિબિંદુ છે અને
તેને માટેજ સર્વ પ્રયાસ છે. ધાર્મિક ઉન્નતિના બે પ્રકાર છે. એક બાહ્ય ઉ-

૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ન્નતિ: તેમાં છેલ્લા વીશ વરસમાં સારો વધારો કર્યો છે; મહાત્મા મુનિચંદ્રજી, યુદ્ધિચંદ્રજી, આત્મારામજી અને ખીમ્ન વિદ્વાન્ મુનિરાન્નેના સતત પ્રયાસથી ધણે સ્થાનકે દર્શનોત્તતિ બહુ સારી રીતે થઈ છે. ધણે સ્થાનકે ચૈત્યપ્રતિષ્ઠા, પાઠશાળા સ્થાપન, ઉદ્યાપન, આદ્યાદિક મહેત્સત્તાદિ થયો છે અને અનેક ઉત્તમ છવેઓ સંસાર ભાગ કર્યો છે. આવીજ રીતે ખીજ બહુ રીતે કલ્પતિ થઈ છે. વળી આંતર કલ્પતિ પણ સારી રીતે થઈ છે. માસિકતા પ્રયાસથી અને વિદ્વાન સાધુઓના વ્યાખ્યાનથી લોકોની શ્રદ્ધા ધમ પર સારી થઈ છે અને મંચિલશં અભ્યારીઓપર અનાસ્થાનો દોષ આવતો હતો તે પણ ઉડી ગયો છે. આ સર્વ બહુધા સારા માટેજ થયું છે. છેલ્લા વીશ વરસ પહેલાની અને હાલની સ્થિતિની સરખામણીમાંજ આ ફેરફાર ધ્યાનપર લેવા યોગ્ય છે.

છેલ્લા વીશ વરસમાં ધણા જૈન ગ્રંથો પ્રગટ થયા છે. મોટો ભાગ શ્રાવક ભીમશી માણિકના સ્તુત્ય પ્રયાસને આભારી છે, અને અભારી સભાએ પણ બનતો પ્રયાસ કર્યો છે.

આ સિવાય લોકોના વિચારો અને વર્તનમાં છેલ્લાં વીશ વરસમાં બહુ મોટો ફેરફાર થઈ ગયો છે. સર્વથી મોટો ફેરફાર થવાનું કારણ શ્રી જૈન કોન્ફરન્સ છે. આ બનાવ જૈન કોમના ઇતિહાસમાં સુવર્ણાદારથી લખાઈ લેવાશે. મુંબઈ અને વડોદરાની તેની શાખા, સમવસરજીનો ખ્યાલ કરાવે તેવો મંડપ, જૈનતા સામાન્યમાં સામાન્ય માણુસના હૃદયમાં તેણે બેસાડેલી ઢાંડી હાલ ધ્યાન આપવા જોગ છે. આનાથી તાત્કાલિક ધણા લાભ થાય છે, ખીમ્ન ધણા અદ્વસ્ય (imperfectible) છે. તે આવતો જન્મનોજ સમજી શકશે. પણ લોકોના વિચારોને ફેરવનાર, યોગ્ય દિશા બતાવનાર, સર્વ માણુસોને થોડી ચા વધારે શક્તિ પ્રમાણે કોમનું કાર્ય કરવાનો પ્રસંગ આપનાર આ મહામંડળને ટકોની રાખવું એ પ્રત્યેક જૈનની પ્રથમ દરજ્જા છે. જૈન કોમના બધિઅનો તેના ઉપર આધાર છે. હાલમાં કોન્ફરન્સનું કાર્ય જરા જરા લાગશે, ખરચ વખત અને શક્તિના ભોગ કરતા લાભ અરૂપ લાગશે, પણ તેના ઉપર વાણીઆની નજરથી જોવાનું નથી, પણ તત્વવેત્તાની નજરથી જોવાનું છે. આ વાક્યમાં બહુ ગુલ્લ છે, જેમ જેમ એ વાક્ય પર વિચાર કરાશે તેમ અમારા કહેવાની સત્યતા સમજાશે.

આવી રીતે વીશ વરસનું સુક્ષ્મ અવલોકન કરી અમને નોંધ લેવાને હવે થાય છે કે વીશ વરસમાં જૈનકોમે સારો વધારો કર્યો છે અને ભવિ-

સમાવલોકન.

૧૧

ખ્યામાં વધારો કરવાને સદા તત્પર છે. આ સર્વ કાર્યમાં અમારા માસિકે, અમારા સભાસદોએ અને અમારી સભાએ ખનતો ભાગ આપ્યો છે. કોઈ પણ કાર્ય અમારાજ પ્રયાસથી થયું છે એમ કહેવાની બોહોશી અમે કરતા નથી પણ અમે દરેક કાર્યમાં શાંતના નિયમને ધ્યાનમાં રાખી ખનતું કરવા પ્રયાસ કર્યો છે, અને 'તીશ વરમને જાતે આની સારી નોંધ લેવાનો પ્રસંગ આવશે એ જ્ઞેષ્ઠ અમારું કાર્ય સદા થયું એમ અમે માનીએ છીએ. ખસુસ કરીને કોન્ફરન્સ સમયે લીડયાલ આ માસિકની પ્રેરણાથીજ જન્મ પામી છે અને તેને નભાવવી અને વધારવી એ અમે અમારું પ્રથમ કર્તવ્ય સમજીએ છીએ. અમે અતઃકરણથી આશા રાખીએ છીએ કે અમારું માસિક જૈનકોમની વિશેષ સેવા ખનવવા ભાગ્યશાળી થાય. **મૌખિક.**

પ્રાતઃકાળના વિચારો.

રાત્રી પૂર્ણિમાની હતી, હોળીનો તહેવાર હોવાથી કિવસે અને રાત્રે એ બિન્નસ પર્વને પર્વ તરીકે માનનાગ માણુઓના અસખ્ય ઉચ્ચારો, મોહન્ય ચાળાઓ અને અનુચિત શ્રેષ્ઠાઓ જ્ઞેષ્ઠ આવાવર્તમાં આવા નિંદા રિવાજોને જ્ઞેષ્ઠ હજુ ક્યાં સુધી ટકી રહેશે એ સંજ્ઞથી તર્ક વિતર્ક કરતું મન મોડી રાત્રે નિદ્રાને વશ થયું અને શાંત પડ્યું. રાત્રી વ્યતિકમી ગઈ. પંખીઓ પોતપોતાના માળામાંથી બહાર નીકળી કિલકિલાટ કરવા લાગ્યા, મુસાફરો પંથે પડવાની તૈયારી કરવા લાગ્યા, દેવજોમાં ધંટનાદ થવા લાગ્યા અને જ્ઞેષ્ઠ ભાનુશયના છડીદારો હોય તેવા કુકડા બોલવા લાગ્યા ત્યારે નિદ્રા ઉડી ગઈ અને જ્ઞેષ્ઠતાવસ્થા પ્રાપ્ત થઈ. પરમાત્માનું નામસ્મરણ કરતા પથારીમાંથી બેઠા થઈ બહાર જ્ઞેષ્ઠ તે કંપાઉંડના બગીચાએ મનનું આકર્ષણ કર્યું. સુરેશ્વર શુક્લા અને જ્ઞેષ્ઠાનુ કુલેશી લયકી રહેલા છોડવાઓ, જ્ઞેષ્ઠ જ્ઞેષ્ઠ મેલી નિગેરે પુષ્પક્ષતાઓ, નાના પ્રકારના ફળદ્રુપો, કોમળ અને મનોહર મોઢા પાત્રાવાળી કેળો, ફરતાં ચોતરફ જોડવેલા જ્ઞેષ્ઠ જ્ઞેષ્ઠ જ્ઞેષ્ઠ વનસ્પતિનાં કુડાઓ-એ સર્વ જ્ઞેષ્ઠ કુદરતની મનુષ્યને સુખ આપવાની વિચિત્ર રચના સંજ્ઞથી વિચાર આવવા લાગ્યા. પગવાર કલ્પના થઈ કે પંચેન્દ્રિય પણ પામેલાં છતાં અજ્ઞાનતાને વશ થઈ આગસે કિવસે કુચેષ્ઠાઓ કરનારા મનુષ્યો કરતાં આ એકેન્દ્રિય વનસ્પતિ જ્ઞેષ્ઠ વધારે આનંદદાયક નથી? ત્યારે જ્ઞેષ્ઠા શ્રેષ્ઠ કોણ ?

૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એમ વિચારતાં સામે દરિયયમાં દેખાતા એક ગુફાખના છોડવા ઉપર નજર ગઈ. તે છોડવા ઉપર બે ત્રણ પ્રાણકળીઓ ખીલવાની તૈયારીમાં હોય તેવી જણાતી હતી અને બે ત્રણ પુખ્તો તેના પુર બહારમાં ખીલી મનુષ્ય હૃદયને બળે આકર્ષણ કરતાં હોય તેવા દેખાતાં હતાં. પળવાર તે ખીલેલાં પુખ્તોની રમ્યતા ઉપર મનોવ્રત્તિ ઠરી અને ઇદ્રિયજન્ય સુખનો ઉપભોગ કરતા પણુ બંને કોઈ ઉચ્ચતર આનંદનો અનુભવ થવા લાગ્યો. તેવામાં તેજ છોડવા ઉપરનું એક કરમાયેલું પુખ્ત પતનના કપાટાથી છુટું પડી નીચે ખરી પડ્યું. વિચાર બદલાયા, સુખનો અનુભવ કરતા મન ઉપર ઉદારીભાવ આવ્યો અને આંતઃકરણ દ્રવિત થવા લાગ્યું. જે પુખ્ત આજે ખરી પડ્યું તે પુખ્ત કાલે ગાનવચિત્તને રમ્ય અને આનંદદાયક લાગતું હતું, જે પુખ્તો આજે ખીલ્યાં છે તે કાલે કળી સમાન લાગતાં હતા, અને જે કળીરૂપે આજે દેખાય છે તેતું કાલે નિશાન પણ નહોતું. રમ્ય દેખાતાં પુખ્તો એમને એમ શામાટે નહીં રહેતાં હોય ? શું વિશ્વનો આવા પ્રકારની રચના હોવામાં કાંઈ ઉડો હેતુ હશે ?

એવા પ્રશ્નો મગજમાં ગુંચવાડો બોલો કરી તર્ક વિતર્ક કરાવતા હતા તેવામાં એક ભકિતમાનુ હૃદયમાંથી રમ્ય અને મૃદુસ્વરે ગવાતું ગાન સંભળાવું.

કયા સોને ઉઠ જાગ બાકરે. કયા

રાગની ધૂનમાં એકને એક પદ વારંવાર ગવાતું હતું. આહા ! શું રમ્ય ઉપદેશ આપે છે ! બાહ્યદષ્ટિએ બંને નિદ્રાવસ્થા તે બાવરી અવસ્થા છે એમ જણાવી સ્વસ્થ થવા બોધ કરે છે, પરંતુ તેનો ઉઠો બાવાર્થ આત્માની બાવનિદ્રા ટાળી સ્વસ્થ થવાનો છે એમ જણાવ્યું. બાવનિદ્રા તે અજ્ઞાનાવસ્થા. તે કેમ ટાળવી એવા વિચાર થવા લાગ્યા. તેવામાં ગાન આગળ વધ્યું—

અંજલિ જલ ન્યું આયુ ઘટતહે,

દેત પહોરીયાં મરિય માવરે;

કયા સોને ઉઠ જાગ બાકરે.

ગાન વિચારશ્રેણીએ ચઢ્યું. અંજલિમાં રહેલું જળ જેમ પળે પળે ઓછું થતું જાય છે તેમ દિવસે દિવસે આયુષ્ય ઘટતું જાય છે, અને ઘડી વગાડનારા પહેરેગીરા ઘડીએ ઘડીએ ઘંટ વગાડી સાવચેત કરે છે છતાં મનુષ્યો તે વાતને તદ્દન ભૂલી જાય છે એજ અજ્ઞાનાવસ્થા. જે માણસ ધારે તો આવી દરેક વાતમાંથી ઉપદેશ લઈ શકે તેતું છે છતાં અજ્ઞાનાવસ્થા

પ્રાતઃકાળના વિચારો.

૩૩

તેમ કરવા દેતી નથી. પોતાનું જીવ હૃદયનાર મનુષ્યે તેવી દરેક હકીકતને હૃદયમાં વારંવાર વિચારી વાસ્તવિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની જરૂર છે એમ લાગ્યું.
એ વિચારમાં કેટલીક હકીકતો ગવાઈ ગઈ. વિચારમાંથી જન્મીત થતાં—

હતા વિલંબ કરે અળ બાકરે

તરી બવળા નિધિ પાર પાકરે.

કયા.

આનંદમન ચેતનમય ગૂરતી

શુદ્ધ નિરંજન દેવ ધ્યાકરે.

કયા

એ પદો સંભળાયા. મહાત્મા આનંદમનજીએ કરેલો ઉપદેશ હૃદયમાં અકિત કરવા નેવો લાગ્યો. સંસાર એ જાણે મહાસમુદ્ર છે અને તેને પાર પામવામાં વિલંબ-આગસ કરનાર, બાકરો-ગાંડો માણસ પાર કેવી રીતે પામે? વિલંબ રહિત નિરંતર યત્ન કરે તોજ એ મહાસાગરનો પાર પમાય તેવું છે. યત્ન શી રીતે કરવો તે સંબંધમાં શુદ્ધ નિરંજન પરમાત્મ દેવનું ધ્યાન કરવા એ મહાત્મા સચ્ચતા હોય એવો ભાસ થયો. જે જીવાત્માઓ ઉચ્ચતર દશા પ્રાપ્ત કરી પરમાત્મ પદને પામેલા છે તેઓની ભક્તિ, સ્તવન, અને ધ્યાન કરવાથીજ માણસ પોતાના આત્માને વાસ્તવિક રીતે જોઈ જાણી શકે છે અને આત્માને વાસ્તવિક રીતે જોળખાય તો બવસમુદ્રનો પાર પમાય છે એવો ભાવ હૃદયમાં ઉઠ્યો.

સમુદ્રના નામ સ્મરણથી સામે દૃષ્ટિપથમાં દેખાતાં સમુદ્ર તરફ નજર ગઈ. મધ્યરાત્રીએ બરતી સમયે જે સમુદ્ર મહાન ધ્રુવવાટ કરી ગર્જના કર્યાં કરતો હતો અને પળવાર નિદ્રાને પણ અટકાવતો હતો તે સમુદ્ર અત્યારે ઓટનો વખત હોવાથી સંપત્તિ રહિત થયેલા પણ પ્રથમની સંપત્તિની મગ્નમાં ધુમરી રહેલા માણસની જેમ મંદ મંદ ધ્રુવાટ કરતો હતો. રત્નની ખાણ સગાન ગણાતા રત્નાકરને બરતી ઓટ થવાનું શું કારણ હશે એ પ્રશ્ન ઊભો થયો. એમ સમુદ્રની ગંભીરતા તથા બરતીઓટ પર વિચાર કરતાં કરતાં નીચેથી ઉચે આકાશમાં ચંદ્ર તરફ દૃષ્ટિ ગઈ. જે ચંદ્ર રાત્રે પૂર્ણ થવાથી પ્રકાશિત થઈ જતોને સૂર્યના સુગમને પણ ભૂલાવી દેવા પ્રયત્ન કરતો હતો અને પોતાની રમ્યતાથી મનુષ્યને શાંતિ સુખનો સ્વાદ અપાડતો હતો તે ચંદ્ર અત્યારે તેજ રહિત, પ્રકાશ રહિત અને ગ્લાનિ પામેલા વૃદ્ધ માણસના શરીર જેવો જણાયો. શું સૂર્ય રૂપી બિશિષ્ટ રાગનું આગમન જાણી એ નિસ્તેજ થયો હશે એમ તર્ક આગ્યો.

૧૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એ તરફ વળી વિચાર દિશા બદલાઈ. પશ્ચિમથી પૂર્વ દિશા તરફ દટિ ગયા. સૂર્ય તરતજ ઉદય પામ્યો હતો. જંગમ પ્રાણ પ્રતાપી રાગનો અમલ થતાં સર્વથ તેની આગ્રા ફરી વળે છે તેમ એ તરફ તેના ફિરજો ફરી વળ્યા. મકાનો ઉપરના નળીયાં, તેની બીંતો એ સર્વ જનને સુવર્ણમયો હોય તેવું દેખાવા લાગ્યું. અજ્ઞાનાવસ્થામાં જેમ સત્ અસત્ વસ્તુની ખબર પડતી નથી અને જ્ઞાન રૂપી વિવેક પ્રાપ્ત થયે સર્વ ભાવ પ્રકટપણે જાણાય છે તેમ નિશામાં એક રંગી દેખાતી વસ્તુઓ સૂર્યના પ્રકાશથી જૂદા જૂદા રૂપે દેખાવા માંડી. એક તરફ ચંદ્રનો અસ્ત અને એક તરફ સૂર્યનો ઉદય જ્ઞેષ્ઠ શાકુંતમ નાટકના શ્લોકનું સરસ્વતીચંદ્રમાં કરેલું ભાષાંતર યાદ આવ્યું.

આ એક પાસ ઉતરે શક્તી અસ્તમાર્ગે,

આ ઉગતા રવીતણાજ કસુંબી પાદ;

સંસાર આ અહીં દશા યુગ અંતરાસે,

એ તેજના ઉદય અસ્ત વડેજ બાંધ્યો.

પાંચવાર વિચાર બંધ પડ્યા, અંતઃકરણ શાંત થયું; પાંચદશ મિનોટમાં કેટલા વિચાર તરંગ આવી ગયા. આજે સૃષ્ટિસૌંદર્યનો ઉત્તમ વસ્તુઓનું એક સાથે દિગ્દર્શન થયું. ગરીબ, શ્રીમંત, બાળ, વૃદ્ધ, સુખી, દુઃખી સર્વને એક સરખી રીતે સુખ આપનાર પુખ્તો, મહાસાગર, ચંદ્ર અને સૂર્ય વિગેરે કુદરતી મહાન બેટો, તેની અપૂર્વ રચના અને તેઓના પરિવર્તનમાવ એ સર્વ મનુષ્યને જાંચા પ્રકારનો બોધ આપતા હોય તેવું જાણાયું. તેમાં વળી મહાત્મા આનંદધનજીના પદની કડીઓએ સમર્થન કર્યું. ફરીને તેજ વસ્તુઓની ભાવના આવવા લાગી.

જૂદી જૂદી જાતના પુખ્તો અને વનસ્પતિઓ પોતાની રમ્યતા અને સુતાસથી મનુષ્યને સર્વનો સાથે રમ્ય અને ભક્ષાં થવા સૂચવે છે, એટલુંજ નહીં પણ પોતાના સ્વાર્થના ભોગે પણ પરને સુખ આપવું એવો બોધ કરતા જાણાય છે; પુખ્તોનું ખીંચવું અને કરમાવું એ સર્વ દેહીના ઉત્પત્તિ અને વિનાશ એ અને નિશ્ચય છે માટે પોતાને મજેલી ચોગ્યતાથી પ્રાપ્ત થયેલા જન્મનું સાર્થક કરી લેવું એવો બોધ આપે છે; સંપત્તિવાન મનુષ્યો સક્ષમી પ્રાપ્ત થયે તેના મદમાં છટી જઈ ખીન્નઓને પોતાથી હલકા ગણી જાણે અખણે બાધાકારી થઈ પડે છે, પીડા ઉપખનવે છે અને અચોગ્ય વર્તન કરે છે તેને ભરતીની પાછળ ઝોટ છે એવું દેખાડી મહાસાગર સંપત્તિ

પ્રાતઃકાળના વિચારો.

૧૫

સમયે નામ થવા સૂચવતો હોય તેવું બતાવ્યું છે. અને ચંદ્ર સૂર્યના અસ્તો દ્યયો આ સંસાર અસ્ત ઉદય એવી બે દશાઓ બધાએતો છે અર્થાત મનુષ્ય માનવી-વસ્તુ માનવી બહુલી પડતી થવાનું કરે છે, માટે ઉદય વખતે હર્ષિત થવું નહીં અને અસ્ત સમયે ખેદ કરવો નહીં એવો ભાવ સૂચવે છે એવી ભાવના શ્રદ્ધા અડે! કુદરતે બોધ પ્રદણ કરવા માટે આવાં આવાં સાધનો સૃષ્ટિ રચનામાં ખડા કરી રાખ્યાં છે છતાં માણસને કેમ બોધ નહીં થતો હોય? પુષ્પો, મહાસાગર, ચંદ્ર અને સૂર્ય એ બધાં અથવા એમાંના એક બે જોઈને વધતાં સૌની નજરે પડે છે અને તે વિષે પ્રાતઃકાળમાં થોડા ધણો પણ વિચાર કરી લેવા લાયક બોધ લેવામાં આવે તો પોતાનો વખત કેવી નિવૃત્તિમાં બન્યો અથવા આપણા મહાત્માઓએ પરમ નિવૃત્તિનો બોધ કરવા માટે બતાવેલા એક બે પદોના અર્થનું હંમેશા પ્રાતઃકાળમાં મનન થાય તોપણ કેવો લાભ, કેવી નિવૃત્તિ અને કેટલું પાપબંધન ઓછું થાય.

અરે! પણ નિરંતર સંસાર પ્રવાહમાં ઘસડાતાં, સાંસારિક કાર્યોના જગડ પતાવતાં અને પ્રાતઃકાળમાંથી ઉડતાં તે રાત્રે નિદ્રાવશ થતાં સુધીમાં તેમાંજ રચ્યા પચ્યા રહેતાં નિવૃત્તિ સુખની ઝાંખી પણ ક્યાંથી થાય! અને જ્યારે નિવૃત્તિની ઝાંખી પણ ન થાય તો શુદ્ધ પરમાત્મ દશા પામવાના મા-ગે પણ ક્યાંથી ચલાય!

આમ પરમ નિવૃત્તિમાં રમણતા ચાલતી હતી તેવામાં ચંચળ મન ચંચળ મધ્યું, મહાત્મા ઋષિમુનિઓએ અને પરમાત્મ દશાને પ્રાપ્ત થયેલા સૌની ઓએ મનની જે ચંચળ દશા વર્ણવી છે તેને આધિન નિર્મળ મન થયું સામે દેખાતાં રહેશનમાં બેઠેલી આગગાડીના એ-છને ચીસ પાડી તેને ચંચળ મકાનું. બંને પ્રવૃત્તિમાં રમણતા કરનાર, પ્રવૃત્તિમાં કુદકા મારનાર માણસજ સર્વ જનની સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને થોડા વખતમાં ધારેલે મુકામે પહોંચી ઇચ્છિત વસ્તુ મેળવી શકે છે એવો હેતુ પોતાના દૃષ્ટાંતથી અમળવવા વારંવાર સીટી-મારતું હોય તેવું લાગ્યું. આર્યવર્તના લોકો નિરંતર નિવૃત્તિ, નિવૃત્તિ એવાં ઉચ્ચાર વિચાર કરી શારીરિક, માનસિક, આર્થિક સંપત્તિમાં પાછળ પડી ગયા અને પાશ્વિમાત્મ લોકો અને તેનેજ અનુસરનારા જોપાનીઓ પાસરી વિગેરે પ્રવૃત્તિનો વિચાર કરીને, પ્રવૃત્તિમાં રચ્યા પચ્યા રહીને શારીરિક, અને આર્થિક સંપત્તિમાં તથા બુદ્ધિયળ અને વિદ્યા કળા કૌશલ્યમાં વૃદ્ધિ પામ્યા છે એવું જે હાલનાં વિદ્વાનો કહે છે એમાં સત્યતાનો આભાસ

૨૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

થયો. પશ્ચિમના લોકોના બુદ્ધિબળથી થયેલી રેલવે, તાર, ટ્રેલીફાન, સ્ટીમરો વિગેરે ચક્ષુ આગળ ખાંડ થયાં, અને પળવાર એવો પણ ભાય થયો કે નિવૃત્તિમાં પડ્યા રહેતા તો સંસાર પ્રવાહમાં તદન પાછળગન પડી, આર્થિક કુખમાં કુચકી મારવાની છે. ઊભી રહેલી રેલવે ચાલી. જાણે પોતાની ચાલવાની પ્રવૃત્તિથી આખા જગતને ઉદ્ધવન કરી જવાની ઇચ્છા રાખતું હોય તેવા કુદાગ્ર મારતું એજન ચાલ્યું. તેની પાછળ ખટપટાટ કરતા ડબ્બાઓ ઘસઘસા લાગ્યા. વિચાર વમળ તેણે ફેરવ્યું. પ્રવૃત્તિમાં ખટપટાટ રહી છે એવો તે મોઢા આપતા હોય તેવું જણાયું. મન ગુંચવાડામાં પડ્યું. તેવામાં પૂર્વોક્ત ભક્તિમાન હૃદયથી ખીજા ગાનો ગવામાં કરતાં હતાં તે ઉપર લક્ષ્ય મયું.

ચાલણું જરૂર જનક, તારૂં કેસા સોનાણું

એ પદ સંબળાયું સંસાર પ્રવાહમાં સુખે મુસાફરી કરતી હોય તો નિદ્રામાં-આળસમાં વખત ન ગુમાવતાં કાર્ય પ્રવાહમાં ચાલતાં જ્ઞાન આવ્યું. ગાનની કેટલીક કડીઓ ગવાઇ હતી. * * * * *

તજ પરમાદ જગ, તું બી તેરે કાજ લાગ,

ચિદાનંદ સાથ પાય, વૃથા ન આયુ જોવણા: ચાલણા.

એ કડી સંબળાઇ. પ્રમાદ તથા કામકાન્દમાં લાગવા પ્રથમ પદ પ્રેરણા કરતું હોય તેવું લાગ્યું. પરંતુ ચિદાનંદ-પરમાત્માનો સાથ પામીને આયુષ્યને વૃથા ન ગુમાવવું એ પદે ગુંચવાડો ઊભો કર્યો. આયુષ્ય વૃથા કેમ ન જનવ? એ યુક્તિ કઇ રીતે હાથ લાગે? આ આર્થિક સંપત્તિમાં અને કળા કૌશલ્યમાં વૃદ્ધિ પામેલાં ગણતાં પાશ્ચિમાત્ય લોકો અને ખીજા તેને અનુસરી ઐદિક સંપત્તિ મેળવનારાઓ કહે છે કે નિરંતર પ્રવૃત્તિમાં પડી, સંસારના કાર્યોમાં ઝળેલાઇ તેમાંજ રચ્યા પચ્યા રહી મથન કર્યા કરીએ તોજ સંપત્તિ પ્રાપ્ત થઇ શકે છે અને આપણા મહાત્માજનો નિરંતર નિવૃત્તિ માર્ગેજ પ્રવર્તન કરવા સૂચવે છે. એ બંનેના પરસ્પર વિરોધિભાવને કઇ રીતે અનુસરાય. સંસાર ત્યાગ કરી જે નિવૃત્તિને અલ્પ કરીએ તો અર્થ-સંપત્તિની કાંઈ જરૂર પણ ન પડે અને સુખે નિવૃત્તિમાર્ગની સાધના થાય. પણ શુદ્ધસ્થાશ્રમમાં રહેતાં તો નિરંતર દ્રવ્યનીજ સદાય જોઇએ; દ્રવ્ય વિના એક ડગલું પણ આગળ વધાય નહીં, એક પળ પણ સુખ ભોગવાય નહીં અને પ્રવૃત્તિમાં પડ્યા વિના દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થાય નહીં. ત્યારે કરવું શું? કેવી રીતે વર્તન કરવાથી બંને માર્ગ સધાય.

પ્રાતઃકાળના વિચારો.

૧૭

પ્રેટભાએક ઐહિક ઋદ્ધિથી સુખી ગણાતાં, પોતાનાજ પરાક્રમથી સં-
પત્તિ મેળવેલી છે એમ માનનારા, ગૃહસ્થાશ્રમમાં દ્રવ્ય સંચયથીજ સુખ
માનનારા અને દ્રવ્યવાન હોવાથીજ વ્યવહારમાં હાથા ગણાતા લોકો કહે છે કે
જ્યાં સુધી શરીર યુવાવસ્થામાં હોય, તેનાથી કાર્ય થઈ શકતું હોય ત્યાં
સુધીમાં બને તેટલી પ્રવૃત્તિ કરી, દેશ પરદેશ કરી, રાતદિવસ અર્થાત્પત્તિનુંજ
ચિંતન કરી-દ્રવ્ય મેળવવું અને પછી ઉત્તર અવસ્થામાં નિવૃત્તિ સાધવી.
ઘોડીવાર આ સિદ્ધાંત ઠીક લાગ્યો, અને તેના ઉચિત અનુચિતપણામાં ક-
લ્પના શકિત દોડી.

એવામાં મુંબઈનગરીની પ્રાતઃકાળની પ્રસાદી મુંબઈ સમાચારનું પેપર
આવ્યું. ખીજા ખંડમાં રહેલા બાણસે તે ઉઠેલી ઉપર ઉપરથી જોઈ કાલે
અમુક મરણ સંખ્યા આવી એવો ઉચ્ચાર કર્યો. તે માંભળી નવો તર્ક આ-
વ્યો. હાલમાં આખા દેશમાં ચાલતી દુષ્ટ મરણી તરફ મનોવૃત્તિ ગઈ. હજારો
મરણ થયા કરે છે, અચાનક ઝપાટો આવે છે અને જાળ, યુવાન, વૃદ્ધ, સૌ
ટપોટપ ચાલ્યા જાય છે તેનો આભાસ થયો. પૂર્વોક્ત સિદ્ધાંતમાં અયોગ્યતા-
ઓછાશ લાગી, અનુચિત ગણાયો. પ્રવૃત્તિમાં પડી દ્રવ્ય સંચયનુંજ ધ્યાન
ધરતાં જો કરાણ કાળનો ઝપાટો લાગે તો આયુષ્ય વૃથાજ નય એમ બારયું.
ત્યારે કઈ રીતે આયુષ્યની સફળતા થાય અને સંસારપ્રવાહ સુખે નિર્ગમન
થાય એ પ્રશ્ન પાછો ચક્ષુ આગળ પડેો થયો.

એવામાં બંગલાની પાસેના રસ્તા ઉપર એક ઇંગ્રેજ મઠમ અને પુરુષ
પુરવેગથી પોતાના ઘોડા દોડાવતાં નીકળ્યાં. આ લોકો કેવા સુખી છે, એઓનું
આયુષ્ય સફળ ગણાય કે નહીં એ તર્ક આવ્યો. ઇંગ્રેજને પારસીઓ વિગેરે
દિવસમાં અમુક કલાકજ દ્રવ્ય પ્રાપ્તિ માટે વ્યવહાર કાર્ય કરી વ્યવહાર કાર્યનું
ચિંતન કરી બાકીનો વખત ગાડી ઘોડાથી દરવામાં, ખાવા ખીવામાં, યુગ
કલત સાથે આનંદી વિનોદ કરવામાં, મોજમજામાં, રમત ગમતમાં, સુખએ-
નમાં-એમ નિવૃત્તિમાં કાઢે છે. તેઓ પ્રવૃત્તિ-નિવૃત્તિ બંને માર્ગ સાધે છે એમ
લાગ્યું. આ આપણા દેશી લોકો આખો દિવસ વ્યવહારનાજ રંગમાં, કુટુંબ
કલેશના ઝગડામાં અને વૃથા કુથલીમાં દિવસ અને રાતનો સંધળો વખત
ગાળે છે તે કરતાં એ લોકો ઘણું દરજ્જે સુખી છે એ વાત અંતઃકરણે પણ
માન્ય કરી. એ લોકો લાખો અને કોડો રૂપિયાનો વ્યાપાર કરે છે, લાખો
રૂપિયાની પેદાશ કરે છે; આપણા દેશીઓ કરતાં સુખી અવસ્થામાં ખસેલો.

૧૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ખર્ચ કરી રહે છે, છતાં તેનું સંપત્તિ કામ પૂર્ણ અને વ્યવસ્થિત થતું દેખાય છે અને આગળ દેશીનો એનાથી ઘણા ઓછા અંશે વ્યાપાર, ઘણી ઓછી પેદાશ અને ઉદ્ધરપ્રતિભા અને સુખના સાધનો ઓછાં ખર્ચાનું છતાં પણ સર્વ કામ આદોનિશ અપૂર્ણ, અવ્યવસ્થિત હોયને નિરંતર તેઓ પ્રવૃત્તિમાન બાકે છે તે કરતાં તો આ નિવૃત્તિવાળાં ખરાં એમ લાગ્યું.

દૂરીથી પૂર્વોક્ત ભક્તિમાન કંઈ નળીમાંથી ગાન નીકળ્યું—

એસે જિન ચરણે ચિત્ત લ્ય ઉરે મના;

એસે અરિહંતકે ગુણ ગાઉરે મના. એસે.

એ પદો સાંભળાયા. વિચાર દ્વંદ્વ. શયેલી માન્યતા અપૂર્ણ લાગી. આપણા આર્થ તત્વજ્ઞોના વચ્ચે રમરણમાં આવ્યા. હાલમાં શુદ્ધ ખાર્મિક આસ્થાવાળા વિદ્વાનો તે વચ્ચેનાં યુક્તિ પુરુષર સમર્થન કરે છે તે સર્વ ભાવ અંતઃકરણમાં શુદ્ધ. હૃદયને અને તેને અનુસરનારા મનુષ્યો આપણા નિરંતર સંસારપ્રવલ્લની ધામધુમમાં રહેનારા દેશીઓ કરતાં આજ્ઞાદૃષ્ટિએ સુખી નિવૃત્ત ખરાં પણ એનું નામ નિવૃત્તિ નથી. આ દેશના તત્વજ્ઞ અને પાશ્વિમાત્મ લોકોના વિચારમાં તે સંબંધે લાંબો અંતર છે. આપણા તત્ત્વજ્ઞ વિદ્વાનો કહે છે કે એઓના માનેલાં સુખ અને નિવૃત્તિ તે વાસ્તવિક સુખ અને વાસ્તવિક નિવૃત્તિ નથી. એ સર્વ તો પુહ્લગ જન્મ ભોગવિલાસ અને પૌદ્ગલિક ભાવનો મુદ્ધિ કરનાર છે, એમાં આત્મભાવનો લેશ માત્ર અંશ નથી અને તેથી તેને નિવૃત્તિ કહી શકાય નહીં. ચૈતન્ય ભાવમાં રમણતા એજ સત્ય નિવૃત્તિ. પૌદ્ગલિક સુખ સર્વ વિનાશી છે અને તેથી બ્યારે તેમાં ખામી આવે છે ત્યારે સંકલ્પ વિકલ્પ કરાવે છે અને નિવૃત્તિમય ગણાતું જીવન દુઃખ ભરિત લાગે છે. જેની પાછળ દુઃખનો લેશ તે વાસ્તવિક નિવૃત્તિજન નથી. મહાત્મા પુરોતોનો કહેલો આ ભાવ ઉપરના પદો સાંભળી સ્તુત્યો. જેઓ સર્વ પ્રકારના કર્મ વૈરીનો જન્મ કરી જિન-પરમાત્મ દશાને પ્રાપ્ત થયેલાં છે એવા પ્રભુના ચરણકમળમાંજ નિરંતર ચિત્ત લગાવ્યું, તેનાજ ગુણનું ગાન કરવું, તેઓ જે ઉચ્ચતર સ્થિતિને પ્રાપ્ત થયા છે તેની અભિશાપા રાખવી અને તેઓના દરમાન સુજ્ઞ વર્તન રાખવું એજ આ મનુષ્યમતનું કર્તવ્ય છે એમ જણાયું.

પૂર્વે વ્યવહાર કાર્યને માટે દ્રવ્ય પ્રાપ્તિની આવશ્યકતા જણાયેલી, ગુજરાનના સાધનની અપૂર્ણતા તે ગૃહસ્થાશ્રમમાં વીધીના ડાંખની વેદના સમાન

પ્રાતઃકાળના વિચારો.

૧૯

છે એ સાંભળેલું અને દ્રવ્યવાન નહીં તે મૂર્ખ એવો જગતનો અધિકાર
અનુભવેલો-આવાજ બાવ હૃદયમાં દટતા કરી રહેલા તે હૃદય ઉપર, ઉપરના
પહોના બાવે અસર કરી પણ તેથી તો જિજ્ઞાસા વધી, બંને કેમ સંધાય એ
પ્રશ્ન મસ્તિષ્ક આગળ તરી આવ્યો. કોઈ મહાત્માનો યોગ મળે તો એ
પ્રશ્નનું સમાધાન થાય એમ ધારી ચિત્ત આકુળ વ્યાકુળ થયું. ગાન આગળ
વધ્યું. ગાનારના મૃદુ સ્વરે ચિત્તવૃત્તિ આકર્ષાણી. નીચે પ્રમાણે કડીઓ સંભળાણી.

ઉદર ભરનકે કારણે રે, ગૌઆં વનમે જાય;
ચાર ચરે ચિંહું દિશા કરે, વાકી સુરતિ વજર આ માંહેરે. એસે.
સાત પાંચ સાહેબિયારે, ક્ષિત્રમિલ પાણી જાય;
તાલી દિયે ખડખડ હસેરે, વાકી સુરતિ ગગરવા માંહેરે. એસે.
નટના નાચે ચોકમેરે, લોક કરે લખ સોર;
વાંસ મહી વરતે ચઢે, વાકો ચિત્ત ન ચલે કહુ ઠેરરે. એસે.
જૂઆરી મનમાં જૂઆરે, કામી કે મન કામ;
આનંદધન પ્રભુ પું કહે, તુમે લ્યો ભગવંતકો નામરે. એસે.

ઉપરની કડીઓ સાંભળી મહાત્મા આનંદધનજી આ આકુષિત ચિત્તે
પ્રત્યક્ષ દર્શન દષ્ટ ઉપદેશ દેતા હોય-તેનું સમાધાન કરતા હોય એમ લાગ્યું.
શંકાનું નિવારણ થતું લાગ્યું; ચિત્તને શાંતિ થતી જણાઈ અને પ્રવૃત્તિ-
નિવૃત્તિ બંને ભોગે સાધવાનો રસ્તો ખુલ્લો દેખાયો.

આનંદધનજી મહાત્મા કહે છે કે-ગાન ઉદર ભરવા માટે પ્રાતઃકાળે
વનમાં જાય, ચારે દિશાએ કરી ચારે ચરે પણ એનું મન વાહરડામાંજ
રહે તે જ્યારે સાંધકાળે પાણી આવી તેને મળે ત્યારેજ શાંતિ થાય; પાંચ
સાત સાહેલીઓ મળીને પાણી ભરવા જાય, માથે પાણીનું ખેડું હોય, રસ્તે
આનંદવાતા કરતી સામસામી તાલીઓ દે પણ એની દૃષ્ટિ પાણીના એ
તરફજ રહે; નટ ચોકવચ્ચે નાચે, લોકો તે જોઈ તેની ક્રિયા માટે સોર કરી
વાદવાહ કરે, તે હાથમાં વાંસ ચલણ કરી અધર બાંધેલાં દોરડા ઉપર ચઢે
પણ તેનું ચિત્ત લોકોના સોર, વાહવાહ કે ખીજ કોઈ દિશા તરફ ન જતાં
દોરડાં ઉપર ટકેલા પગ ઉપર હરે; તથા જેમ જુગારીના મનમાં જુગાર
ઉપર પ્રીતિ અને કામીના હૃદયમાં કામ ઉપર આમકિત તેવી રીતે તમે પ-
રમાત્માનું નામ કમરે, તેનાથીજ શાંતિ મેળવો, તેની તરફજ દૃષ્ટિ રાખો,
તેનામાંજ ચિત્ત ઓટાંડો, અને તેના પ્રત્યે પ્રીતિ અને આમકિત રાખો.
પરમાત્માનું સ્મરણ કરવું, તેનાજ દર્શનથી શાંતિ મેળવવી, તેમના તરફજ
દૃષ્ટિ રાખવી, તેનામાંજ ચિત્ત લગાવવું અને તેના પ્રત્યે આમકિત રાખવી.

૨૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

એટલે ગાય, પાણિયારી, અને નટની જેમ. યુદ્ધસ્થાશ્રમને ઉચિત સંસારના દરેક કાર્ય કરવાં, સંસાર સુખે વ્યથાવવાના સાધનો મેળવવાં, શરીર સુખી રહે તેવી રીતે ખાનપાનના વિષયને અનુસરવું, પરંતુ તે સધળાં કાર્યો કરતાં તે મહાત્માઓ કયો માર્ગ અનુસર્યા છે તે લક્ષમાં રાખવું, તેવું શું કરમાન છે તે હમેશાં વિચાર્યા કરવું (જેથી કરમાનથી વિપરીત વર્તન ન થાય), દરરોજ સંસાર કાર્યમાંથી અમુક વખત દ્રાજ્ઞ પાડી તેના ગુણનું કીર્તન કરવું, તેની ભક્તિ કરવી, સંસારના વ્યવહાર કાર્ય ભોગવિલાસ દ્રવ્યપ્રાપ્તિ અને પાંચે ઇન્દ્રિયના વિષયનું આસ્વાદન કરતાં છતાં પણ તેમણે ખતાવેલી નિવૃત્તિગય પ્રસાદીનું નિરંતર આસ્વાદન કર્યાકરવું અને છેવટે ઐહિક સુખના ઉત્પાદક સર્વ વ્યવહારી અને વૈષયિક કાર્યોથી નિવૃત્ત થઇ તે પરમાત્મામાં જ પ્રીતિ આસક્તિ રાખી તેની દશાને પ્રાપ્ત કરવા વિચાર રાખવો.

વિચાર સમાપ્ત થયા, ફરી ફરી સર્વ વિચારોનું મનન થયા કવું. એ ભાવ લક્ષ્યમાં રહી દિવસ રાત્રી વ્યતીત થાય તે ગાટે હમેશા પ્રાતઃકાળમાં મનન કરવા જેવાં યોગ્યેષેક વાક્યોની યોજના કરવા ઇચ્છા થઇ. એક નિવૃત્તિ સુખના અભિલાષી પુરૂષના એવા વિચાર વાંચવામાં આવેલા તે સ્મરણમાં આવ્યા અને તે ઉપરથી પ્રસ્તુત પાઠ્યક્રમ ગોઠવાયો.

હે ચેતન !

૧ રાત્રી વ્યતિક્રમી, પ્રભાત થયો, નિદ્રાથી મુક્ત થા અને ભાવનિદ્રા રાખવાનો પ્રયત્ન કર.

૨ પંચપરમેષ્ઠિનું સ્મરણ કર, ઉત્તમ જનોના નામોચ્ચાર પૂર્વક તેના ગુણ ઉપર દૃષ્ટિ કર, અને દેવગુરુ તથા કુળધર્મને યાદ કર.

૩ વ્યતીત રાત્રી, વ્યતીત દિવસો અને ગઇ જાંદગીપર દૃષ્ટિ ફેરવીજા. તેમાં સફળ થયેલા વખતને માટે આનંદ માની આજનો દિવસ પણ સફળ કર અને નિષ્ફળ થયેલા દિવસને માટે પશ્ચાત્તાપ કરી નિષ્ફળતા વિસ્મૃત કર.

૪ સફળ જન્ય એકે કૃત્ય તારાથી ન થયું હોય તો પુનઃ પુનઃ શરમા, અને અઘટિત કૃત્ય થયાં હોયતેને માટે શરમાઈ મન વચન કાયાના યોગથી ફરી તેવું ન કરવા પ્રતિજ્ઞા લે.

૫ જો તું સ્વતંત્ર હો તો દિવસરાત્રના આઠ પહોરની નીચે પ્રમાણે વ્યવસ્થા કર.

૧ પ્રહર—પરમાત્માની ભક્તિ.

૧ પ્રહર—ધર્મકાર્યો.

૧ પ્રહર—આહાર પ્રયોજન.

૧ પ્રહર—અધ્યયન.

૨ પ્રહર—આપાર ક્રિયા.

૨ પ્રહર—નિદ્રા.

પ્રાતઃકાળના વિચારો.

૨૨

ને તું પરતંત્ર હો તો પણ ઓઝમાંઓઝો એક પ્રકાર બહિત, ધર્મકર્તવ્ય અને વિદ્યા સંપત્તિમાં ગણાને.

૭ તું ગમે તે ધર્મ પાળતો હો તેનો પક્ષપાત નથી, પરંતુ જે રીતે સંસારમળ નાશ થાય તે બહિત, તે ધર્મ અને તે સદાચારને સેવજો.

૮ ગમે તેટલો પરતંત્ર હો તોપણ મનથી પવિત્રતાને વિસ્મરણ કર્યા વિના આજનો દિવસ રમણીય કરજો.

૯ આજે કોઇને દુઃખ આપવાની, કોઇને નુકશાન કરવાની તત્પરતા થાય તો તારા સુખ દુઃખનો બનાવો સંભારજો.

૧૦ આજે કોઇ પણ દુઃકૃલ આચરણમાં મન પ્રવર્તે તો મરણને યાદ કરજો.

૧૧ રાજા હો કે રંક હો, શેઠ હો કે ચાકર હો, ગરીબ હો કે અમીર હો, પરંતુ પ્રાંતે આ જડ દેહને સાગરણુ હાથ બૂંધેજ કામ આપનાર છે (પીછ કાંઈ વસ્તુ નહિ) એ યાદ રાખી સદાચારે વર્તજો.

૧૨ તું શ્રીમંત હોતો લક્ષ્મી નાશવંત છે એમ સમજ તેના હાથો-ગને ધિમારજો.

૧૩ તું ગમે તે સ્થિતિમાં હો પણ જગતમાં કોઇ બૂંધુ સુતું નથી એ વાત યાદ રાખી ન્યાય માર્ગે દ્રવ્ય મેળવવા તારા ચિત્તને પ્રેરજો.

૧૪ ને તું સમજશે બાળક હોયતો વિદ્યા અને આજ્ઞા બણી દર્શિ કર; ને તું યુવાન હોયતો ઉદ્યમ અને બ્રહ્મચર્ય બણી દર્શિ કર અને ને તું વૃદ્ધ હોયતો મોત બણી દર્શિ કરી આજના દિવસમાં પ્રવેશ કર.

૧૫, ને તું સ્ત્રી હોતો તારા પતિ પ્રત્યેની ધર્માચરણ સંભાર, દોષ થયા હોય તેની ક્ષમા યાય અને કુટુંબના સુખ તરફ દર્શિ રાખ.

૧૬ દાસે કોઈ કૃત્ય અપૂર્ણ રહ્યું હોયતો તે પૂર્ણ કરવાનો સુચિચાર કર અને આજે નવું કૃત્ય કરવા વિચાર થાયતો વિવેકથી સમય, શક્તિ અને પરિણામનો વિચાર કરી તેનો આરંભ કર.

૧૭ પગ મૂકતાં પાપ છે, જોતાં ઝેર છે, અને માથે મરણુ રહ્યું છે એટલું વિચારી આજના દિવસમાં પ્રવેશ કર.

૧૮ ને તું ભાગ્યશાળી હોતો તારા આનંદમાં બીજાને ભાગ્યશાળી કરજો; પરંતુ દુર્ભાગ્યશાળી હો તો અન્યતુ ખુશ કરતાં રોકાઇ આજના દિવસમાં પ્રવેશ કરજો.

૨૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

૧૯ દુરાચારી હો તો તારી આરોગ્યતા, બળ, પરત્રતા, સ્થિતિ, સુખ કુળમર્ષતા, અને પાપનો વિચાર કરી આજના દિવસમાં પ્રવેશ કરે.

૨૦ ધર્મ સાધનની જોડાએ તેવી અનુકૂળતા ન હોયતો પણ રોજ નતા દિવસનું રૂપ વિચારી ગમે ત્યારે પણ વખત મેળવી ધર્મનું મનન કરજો.

૨૧ આહાર, વિહાર, નિદાર સંબંધી પ્રક્રિયા પ્રથમથીજ તપાસી જાઓ.

૨૨ તું ગમે તે ધર્માર્થી હોય પરંતુ આછવિકાને અર્થ અન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરીશ નહીં.

૨૩ તારા હિતને માટે કોઇનું અહિત કરી નાખતાં ચાલજો.

૨૪ જીંદગી દુઃકી છે, જાંબળ લાંબી છે; માટે જાંબળને દુઃકી કરીશ તો જીંદગી સુખરૂપ અને લાંબી લાગશે.

૨૫ શ્રી, પુત્ર, કુટુંબ, લક્ષ્મી ઇત્યાદિ બધાં સુખ તારે ધેર હોયતો પણ એ સુખમાં, જોણતાએ દુઃખ રહ્યું છે એમ ગણી આજના દિવસમાં પ્રવેશ કરજો.

૨૬ વચન શાંત, મધુર, કોમળ અને સત્ય જોણવાની સામાન્ય પ્રતિજ્ઞા લાઇ આજના દિવસમાં પ્રવેશ કરજો.

૨૭ કાયા મળમૂલનું અસ્તિત્વ છે, છતાં 'હું' અયોગ્ય. આચરણ કરી આનંદ કેમ માનું છું ? એમ આજે વિચારજો.

૨૮ આશુ આપતું વૈર નિમૂળ કરજો; તેમ નવું વૈર કરીશ નહિ; કૌરવ કે વૈર કરી કેટલા કાળ સુખ મેળવતું છે ? એ વિચારજો.

૨૯ વખત અમૂલ્ય છે એમ વિચારી દરેક પળનો ઉપયોગ કરજો.

૩૦ ગમ્મત, આનંદ મેળવવા વિચાર થાયતો નિષ્પાપી ગમ્મત, નિષ્પાપી આનંદ શોધજો.

૩૧ સુરૂપ કરવા વિચાર થાયતો, વિકાસ કરવાનો વખત નથી, અને આજના જેવો મંગલદાયી બીજો દિવસ નથી એટલું યાદ રાખજો.

૩૨ આજના દિવસમાં આરોગ્યતા, પવિત્રતા, મહત્તા, દરજ્જા, અને ધાર્મિકતાને બાધ ન આવેતો વાસ્તવિક વિચારણાના ગણાપ એટલું યાદ રાખજો.

૩૩ કોઈ મહાન કાર્ય થતું હોયતો તારાં સર્વ સુખો પણ મેળવ્યાપજો.

૩૪ કરજ (નીચ રજ) એટલે ગંગા હાથથી નીપજેલી, મહિન કરનારી વસ્તુ છે એમ ભારી પ્રથમનું કરજ હોય તો તે કિતારજો અને નવું કરતાં ચાલજો.

પ્રાતાઃકાળના વિચારો.

૩૫ પવિત્રતાનું મૂળ સદાચાર છે એ સર્વ કાર્ય કરતાં પાદ રાખજો.

૩૬ એમ થયું હૃદય છે એમ લાગે તોપણ અભ્યાસ સર્વનો ઉપાય છે એ નિરંતર સ્મરણમાં રાખજો.

વાંચનાર! આ વિચારક્રમ અને વાચક્રમ અંતઃકરણમાં સ્થૂંચી અને ગોઠવાયો તે અત્રે ટપકાઓ છે. લાખનાર સાધુ નથી પણ સાધુ ચરણનો ઉપાસક છે, ઉપદેશક નથી પણ ઉપદેશ શ્રદ્ધા કરનાર છે; તોપણ તેમાંથી તને યોગ્ય અને આદરણીય લાગે તે પ્રજ્ઞાત સમયે નિશ્ચયતા અને દૃઢતાથી વિચારી-શ્રદ્ધા કરી તે પ્રમાણે વર્તન અને મનન કરવા પ્રવર્તજો; એટલે કિમિત્ આ પ્રયત્નની સફળતા થશે.

તથાસ્તુ

A.

વર્તમાન અર્થો.

પંજામમાં ધરતીકંપ:—મે મીનિટમાં દબળે જીવનનો નાશ થયો છે, અનેક મનો અને જંગલોમાં ભાંગી ગયા છે, નાશ પામી ગયા છે. કેટલાક ગામડાઓ સદનંતર છતિહાસના પના પરથી લુપ્તાઈ ગયા છે, સુપ્તિ કુદરતની આક્રમ્ણે મોટા વરસાદ વરસી રહ્યો છે. મનુષ્ય જીવનની અસ્થિરતા, ધારેલી ધારણાઓ કળવામાં મુસ્કેલી અને વિશુદ્ધતર જીવન વહન કરવાની જરૂરીયાત સ્પષ્ટવતારા આવા બનાવથી ઘડો લેવાની ખાસ જરૂર છે; તેની સાથે આક્રમ્ણમાં આવેલાઓને મદદ કરવી એ દયામય ધર્મનો અનુયાયીઓની પ્રથમ દુરુજ છે. * * * *

પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ:—હાલમાં થોડા વખતમાં પેથાપુરમાં ઉત્તરગુજરાત અને આમલનેરમાં દક્ષિણની પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ મળનાર છે. આવી સંસ્થાની બહુ જરૂરીયાત છે, અને તત્સંબંધે તેના નેતાઓને પૂરું માન ધરે છે. આવી સંસ્થામાં જન્મીને તેમ અમલમાં મૂકવા યોગ્ય અને મૂકવાના આશય તથા નિર્ણયવાળા કરવો થાય તોજ તેની કિંમતમાં વધારો થાય. આખા જન સમૂહની કોન્ફરન્સમાં કેટલાક સૂચનાપે દરાવા કરવાજ પડે છે. કારણ કે તેનું બંધારણ તેવું છે. પ્રાંતિક સભાઓ વધારે વહેવારપૂર્વક હશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ. કાકિયાવાડના નૈનીઓને અમે આવી સુરિષદ્ધ ભરવા માટે આગ્રહ કરીએછીએ. * * * *

આગમોદ્ધાર:—કોન્ફરન્સ તરફથી આગમોદ્ધાર કરવા માટે એક મોટી રકમ કાઢવામાં આવી છે, અને તે કામ શરૂ કરવામાં આવશે એમ જણાય

૨૬

ક્રી. જૈનધર્મ પ્રકાશ.

છે. આગમની પ્રત બોધ્યે તેટલી શુદ્ધ મળી શકે છે, પાસ્તાળીયામાંથી એક પથ્થર આદર્શ શુદ્ધ મળી શકતું નથી એ આધાર ઉપર કામ કરવામાં આવે છે. અપારી જગત્ પ્રમાણે આ સમાધારનો પૂરી સત્યતા નથી. વળી કૌન્દરન્સ જેવા મંડળે એક મોટી રકમ આગુપર કાઢવા પહેલાં અનુભવીઓના મતની દરકાર રાખતી હતી. જેસવામીરના બંધારની રીત કરવા એક વિદ્વાન ગાયત્રીને મોટા મનારથી માળી, પ્રા. પાંડરનાન તથા બાંધારકર જેવા રિપોર્ટી બધાર ખાડ્યા છે તેવા રિપોર્ટી તૈયાર કરવાનો બરફ હતી, આગમોદ્ધાર કરવામાં અપારી સમિતિ છે, પથ્થર કૌન્દરન્સ જેવા મંડળ પાસે અમુક રકમજ છે તેનો વ્યય કરતાં કેવાય કરતાં ઉપયોગિતા તરફ ધ્યાન વધારે અપાયુ બોધ્યે. અમે ઉપદ્રોએ છીએ કે જેઓ આ પૈસાના વ્યય માંટે જવાબદાર છે તેઓ થોતાનો ઠસત એકવાર ફરીથી ધ્યાનપર લેશે. હવે પછી આ યાજત પર બરફ જણાશે તો અમે વિસ્તારથી વિચાર બતાવશું. * *

લાવનગર દરખાસ્તે માનપદ:—જાનગર પાંડસોળ તરફથી મળનાર દરખાસ્તે કે. સી. એમ. આગમો હવકાળ મળે તો પ્રત્યે એક માનપદ અનાયત કરવામાં આવ્યું છે. * * * *

જૈનધર્મીઓ લેટ:—પુનાવાળા સા. દાથીવાળા જવેરચંદ તરફથી લાવનગર જૈન મોર્ટીંગને રૂ. ૫૨ ની લેટ મળી છે અને લાવનગર પાંડસોળને રૂ. ૧૧ ની લેટ મળી છે તેનો આભાર સાથે સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો છે એમ જાણવાની અમને બંને ખાતાના સેક્રેટરીઓ તરફથી ફરમાવ થયેલ છે. * * * *

ક્રી ઉચ્ચકક્ષમાં પ્રતિષ્ઠા મહેતસર:—આવતા માસમાં થવાનો છે. ચૂનાયકજીના રૂ. ૬૦૦ થવા છે, જેમાંને વધારે જોગવાની મરજી હોય તે માણે આગણી કરવી. મરદેશથી આવનારની સગવડ જાળવવા તે મરદેશના અગ્રગણનો ઉગત થવા છે. ચૂનાયકજી ઉપરાંત બે આગુતાં બે પ્રતિભાવી મોર્ટીંગ સાથે થવાની છે. * * * *

લાવનગરમાં સરકી:—હાલમાં સરદેર લાવનગરમાં મરડીનો ઉપદ્રવ માણે છે, તેનાં ધણા માયુસો અકાળ મરણ પામે છે. આવા પ્રસંગે દરેક ગાળુશે ધર્મકર્મોમાં વિશેષ ધ્યાન આપવું, જીવનની અસ્થિરતા સમજવી અને મહેત મુદ્દ રાખી વર્તવું. આ કારણથી અમારી સમાજ કામમાં પથ્થર કેટલીક અડચણ પડે છે. ચોવાનીયું કે પુતક મોટાં મળે તો દરજીદર કરતી. A.I.

તૈયાર છે તૈયાર છે તૈયાર છે શ્રી ત્રિષષ્ઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર,

પર્વ ૧ છું અને ૨ છું.

આદીત્ય ચરિત્ર તથા અજિતનાથ ચરિત્ર.

આ બન્ને વિભાગ હાલમાં સુધારીને ઘણા સરસ સાધપથી લેખા કાળજી ઉપર સુવર્ધ ગુજરાતી પ્રી-ટીંગ પ્રેસમાં છપાવી પ્રકાશ ઉપા બાઈન્ડીંગથી બને ભાગ સાથે અધ્યાવી તૈયાર કરવામાં આવ્યા છે. કિંમત ખાસ ઘટાડીને બંને ભાગ લેખાની રૂ. ૧૪-૦ રાખવામાં આવી છે. આ આપાનીઆના માહુકા બે ભાગે આલતા વર્ષે સુધી લવાજમ મોકલ્યું હશે તેને રૂ. ૧૨-૦ ની રીમતે આપવામાં આવશે. પોસ્ટ ખર્ચે બહુ લાગશે. મંગળ વખત છપા હોય તેમજે પત્ર લખવા. એકંદર પ્રથમ કરતાં એક કરીઆનો લાભ છે તે ખાવો નહીં. પછી જેવી ઇચ્છા, નવા માહુકા પણ લવાજમ મોકલશે તેને પણ એ લાભ મળી શકશે.

આ બુકમાં વિવિધાનુક્રમણિકા અને પ્રસ્તાવના ખાસ વધા વધામાં આપ્યા છે. છાપાનું કામ બહુજ ઉપા પ્રકારે કરવામાં આવ્યું છે અને તેનું જ સાદું બાઈન્ડીંગ કરવામાં આવ્યું છે. રસિકે આવિક બેને આ મંથ જરૂર પાતાની લાઇબ્રેરીમાં રાખવો જોઇએ.

આ મંથની કલ્પ ચરિત્રુતિ સાદે લખવાની જરૂર નથી. પ્રભુ, કામ, બ્યારત, કંદ, ગણિતિ, અર્થકાર, ન્યાય ત્રગેરે સર્વ વિષયો ઉપર બુદ્ધિને અચલાર આપનાર અને કુમારપાળરાજને પ્રભાષ કરનાર કમિકાળ સર્વેશ શ્રી હિમવત્સૂરીની કરેલી કૃતિને કોળપણ મકારની બદરખબરની જરૂર નથી.

તૈયાર છે.

તૈયાર છે.

શ્રી આદિત્ય ચરિત્ર શુભ. પ્રથમ પર્વ.

પછી મંદનતથી આશરુ તરફથી દશે પર્વ મુળ પણ છપા વધામાં આવે છે. પ્રથમ પર્વે તૈયાર છે. કિંમત રૂ. ૪-૦ જોઇ છે તેમજે મંગળી લેવી. આ પુસ્તકની બહુ ઓછી પ્રત છપાવી છે. તે પ્રથમથી શ્રી લેખકદામ્યાદેવી ચતુરાઈ જણાઇ આવે તેમ છે. આ મંથ માહુકા સાહેબ બુધસિંહજી અને શેઠ વીરચંદ દીપચંદ ત્રી, ગામ, ઇ. ની સહાયતાથી છપાવવામાં આવે છે. કામ ધણે સાથે રીતે કરવામાં આવે છે. આ પુસ્તકના અખંડમાં વિશેષ જાગર પાતરી હવે પછી આપવામાં આવશે. તરી.

તૈયાર છે

તૈયાર છે.

તૈયાર છે.

શત્રુજય મહાત્મ્ય

ગુજરાતી ભાષાંતર.

બીજી આવૃત્તી.

આ પુસ્તક અમારી તરફથી અગાઉ છપાવવામાં આવ્યું હતું, પણ કેટલાક વખતોથી મળતું નહોતું. હાલમાં તે પુસ્તક અમે ફરી છપાવ્યું છે અને તેમાં ભૂલ ન થવા માટે સારી રીતે સુધારવામાં આવ્યું છે.

મહાત્મા ધનેશ્વરચૂરીની આ અનુપમકૃતિ છે, કાવ્ય અમલકારની ભરપૂર અંથ છે અને ઉત્તમ ભાષા, મધુર શબ્દો, અને અલંકાર સુકલ આ અંથ આખી જૈન કોમમાં બહુ માન પામેલો છે. તૈયારિરાજ શ્રી શત્રુજયગિરિના પ્રાસાદ અને મહાત્માને અસ્પૃહ અમલકારમાં પ્રત્યક્ષ બતાવી આપનાર દરેક શ્રદ્ધાવાન જોને આ અંથ જોખેલો એવી અમારી હાલામણ છે.

આ અંથ શ્રી ગિર્જયશાગર ગ્રંથમાં છપાવી બહાર પાડવામાં આવ્યો છે અને ઉત્તમ બાઇન્ડીંગથી બંધાવવામાં આવેલો છે. અમારી સભા તરફથી બહાર પડતા દરેક અંથમાં અને છે તેમ જ અંથમાં પણ અમે પૂરતી કાળજી રાખી છે. આ અંથનો હાલ પ્રજા આત્મામાં બળ છે.

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦

અધ્યાત્મ કંદપદ્મ.

અમારા તરફથી સંપૂર્ણ વિવેચન, અર્થ અને મૂળ સાથે થોડા નવજનમાં બહાર પડ્યો.

લાખનાર મોતીચંદ ગોરધર કાપડીયા.

બી. જી. એલ એલ. બી.

આ કોપાનીચું અમદાવાદ—જોગેલા વનીકચુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં બહુવાર રતનચંદ મારફતેથીયારે છાપ્યું.